

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Cobzac Elena și Toma Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Ursu Vera în numele inculpatului Sîrbu Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Sîrbu Oleg xxxxx, născut la data de xxxxx,
originar și domiciliat în or. Orhei, str. xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.07.2016 – 31.05.2017 (prima instanță);
2. 14.07.2017 – 06.12.2017 (instanța de apel);
3. 20.02.2018 – 21.03.2018 (instanța de recurs ordinar);

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 31.05.2017, Sîrbu Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor bănești pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Tot prin sentința dată, Sîrbu Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor bănești pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Sîrbu Oleg i-a fost stabilită pedeapsa definitivă – 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a părții vătămate Diaconu Ana a fost admisă parțial fiind dispusă încasarea de la Sîrbu Oleg în beneficiul lui Diaconu Ana a prejudiciul material în sumă de 6 000 lei, prejudiciul moral 1 000 lei, cât și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 2 000 lei, reale, necesare și rezonabile, reieșind din prestația avocatului la întocmirea acțiunii civile, cât și participarea în ședințele de judecată, iar în total suma de

9 000 lei, în rest capătul acțiunii privind încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor pentru asistență juridică, a fost respinsă, ca neîntemeiat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 22.03.2010, Sîrbu Oleg, aflându-se pe str. Bogdan Voievod, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, afirmând și obligându-se intenționat fals, sub pretextul acordării serviciilor ce țin de redobândirea cetățeniei și perfectarea pașaportului cetățeanului României, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit ilicit de la Dimitrov Veaceslav mijloace bănești în sumă de 2 800 lei, pe care ulterior i-a cheltuit în scopuri personale, cauzându-i astfel părții vătămate, o daună materială considerabilă.

Tot el, Sîrbu Oleg, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 02.04.2010, afirmând și obligându-se intenționat fals sub pretextul acordării serviciilor ce țin de redobândirea cetățeniei și perfectarea pașaportului cetățeanului României, aflându-se pe str. Kiev, mun. Chișinău, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit ilicit de la Cîrlig Iurie, mijloace bănești în sumă de 4 850 lei, pe care ulterior i-a cheltuit în scopuri personale, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

Astfel, instanța de fond a constatat că prin aceste acțiuni inculpatul Sîrbu Oleg Ilie a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, individualizată prin *„escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzare de daune în proporții considerabile.”*

Tot el, Sîrbu Oleg, la 16.02.2016, aproximativ la ora 11:30, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se în incinta restaurantului „La Plăcinte” amplasat pe bd. Mircea cel Bătrân 12/5 din mun. Chișinău, folosindu-se de relațiile de încredere cu Diaconu Ana, din motive de cupiditate, cu intenție directă, dorind să dea acțiunilor sale un caracter legal, a convins-o pe ultima să-i transmită suma de 6 000 lei, sub pretextul scoaterii imobilului amplasat pe str. Cartușa 52, ap. 8a, or. Durlești, din gaj de la BC „Mobiasbanca”, fără a avea intenția executării obligației asumate, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să restituie mijloacele bănești primite, cauzând părții vătămate Diaconu Ana daune materiale în proporții considerabile în valoare totală de 6 000 lei.

Astfel, instanța de fond a constatat că prin aceste acțiuni inculpatul Sîrbu Oleg a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, individualizată prin *„escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzare de daune în proporții considerabile.”*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Sofroni Sergiu în numele inculpatului Sîrbu Oleg, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care

acțiunile inculpatului să fie recalificate din art.190 alin. (2), lit. c) Cod penal în conformitate cu art.190 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă mai blândă.

În susținerea apelului declarat avocatul a invocat, că la emiterea sentinței, instanța de judecată nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, nu a luat în considerație cele declarate de părțile vătămate la etapa urmăririi penale cu cele declarate în ședința de judecată, nu a reținut la emiterea deciziei declarațiile inculpatului în cadrul ședinței de judecată și probele prezentate în raport cu probele acuzării ce țin de aprecierea calificativului „cu cauzare de daune în proporții considerabile”, ceea ce a dus la stabilirea eronată a faptelor și încadrarea incorectă a acțiunilor inculpatului în baza art.190 alin. (2), lit. c) Cod penal.

Astfel, reieșind din rechizitoriul, cât și din probele cercetate la examinarea cauzei, a considerat apărarea, că instanța de judecată greșit a reținut calificativul „cu cauzare de daune în proporții considerabile”, deoarece atât la urmărire penală cât și la cercetarea judecătorească nu au fost aduse nici o probă ce ar demonstra caracterul considerabil al daunei cauzate. Instanța de judecată a dat o apreciere doar declarațiilor părților vătămate, fără a avea un suport probatoriu ce ar atesta că prejudiciul este unul considerabil.

A susținut apărătorul, că partea vătămată Dimitrov Veaceslav prin recipisa din 03.03.3011, prin care fratele lui Sîrbu Oleg a restituit banii, personal a scris că suma nu este considerabilă și nu are careva pretenții, la fel a declarat și partea vătămată Cîrlig Iurie ca ulterior în ședința de judecată să declare că prejudiciul este unul considerabil.

A mai indicat avocatul, că instanța a reținut și a pus la baza sentinței declarațiile lui Cîrlig Ion care nu a fost prezent în ședința de judecată, mai mult ca atât, nu au fost date citirii în instanța de judecată, iar cerere de examinare în lipsă cu mențiune că prejudiciul este unul considerabil depusă prin intermediul acuzatorului de stat care a primit-o prin „viber” și a solicitat anexarea la materialele cauzei, nu poate fi reținute și apreciate, nefiind cercetate în cadrul examinării cauzei, astfel, încălcându-se dreptul la apărare și la un proces echitabil a inculpatului.

La fel, partea vătămată Diaconu Ana în cadrul confruntării din 16.06.2016 a declarat că prejudiciul cauzat nu este considerabil, ca în ședința de judecată să-și schimbe declarațiile. Astfel, în afară de declarațiile părților vătămate, care reiterează că sunt confuze și diferite la anumite etape, organul de urmărire penală nu a dus nici o probă care să elucideze caracterul considerabil al prejudiciului conform prevederilor art.126 alin.(2) Cod penal.

Referitor la stabilirea pedepsei inculpatului Sîrbu Oleg, instanța de judecată nu a ținut cont de criteriile de individualizarea a pedepsei penale, astfel, nu este oportună izolarea inculpatului de societate prin aplicarea unei pedepsei reale cu închisoare, or, acesta fiind la libertate, ar avea posibilitatea să muncească și să repare prejudiciul, are la întreținere 4 copii minori, a conștientizat pericolul faptei comise, promite pe viitor nu va săvârși alte infracțiuni, prin urmare, consideră că rațional și echitabil de aplicat

inculpatului o pedeapsă mai blândă, suspendând condiționat pedeapsa în temeiul art. 90 Cod penal.

A menționat, că inculpatul nu are antecedente penale, are 4 copii la întreținere, suferă de boli cardiace, concubina nu lucrează, este unicul membru care întreține familia. Consideră că instanța de judecată a aplicat o pedeapsă exagerată, nu a ținut cont de circumstanțele atenuante ca recunoașterea vinovăției, căința sinceră de cele comise, a recuperat o parte din prejudiciul cauzat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Sofroni Sergiu în numele lui Sîrbu Oleg, și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat, că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Sîrbu Oleg este vinovat de săvârșirea infracțiunea prevăzute de art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, individualizată prin *„escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzare de daune în proporții considerabile.”*

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În acest sens, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu, a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate Dimitrov Veaceslav (Vol. II, f.d.199); copia recipisei din 03.03.2011, potrivit căreia lui Dimitrov Veaceslav i-au fost restituiți bani în sumă de 80 euro și 1500 lei de către Sîrbu Vitalie, care au fost anterior transmiși fratelui ultimului, Sîrbu Oleg, pentru perfectarea pașaportului românesc (Vol. I, f.d.111); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 01.07.2010, potrivit căruia partea vătămată Cîrlig Iurie a recunoscut persoana din poza nr. 2 ca fiind inculpatul Sîrbu Oleg (Vol. I, f. d. 54); copia recipisei din 03.03.2011, potrivit căreia lui Cîrlig Iurie i-au fost restituiți bani în sumă de 180 euro și 2000 lei, de către Sîrbu Vitalie, care au fost anterior transmiși fratelui ultimului, Sîrbu Oleg, în anul 2010, pentru perfectarea actelor și anume: extragerea adeverințelor de naștere ale rudelor sale și perfectarea cazierelor juridice de tip român și moldovenesc (Vol. I, f. d.112); declarațiile părții vătămate Diaconu Ana (Vol. II, f.d.178); declarațiile martorului Coman Nicolae (Vol. II, f.d.200); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 04.05.2016, potrivit căruia partea vătămată Diaconu Ana a recunoscut persoana din poza nr.3 ca fiind inculpatul Sîrbu Oleg, căruia la 16.02.2016, aflându-se în localul ”La plăcinte” din mun. Chișinău, i-a transmis bani în sumă de 6 000 lei (Vol. II, f.d.21-22); recipisa din 17.02.2016, examinată prin procesul-verbal din 27.06.2016, întocmită de Sîrbu Oleg, conform căreia la 16.02.2016 a luat de la Diaconu Ana suma de 6 000 lei, pentru soluționarea problemei fratelui

Coman Nicolai (vol. II, f.d.25); procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.06.2016, potrivit căruia au fost examinate descifrările telefonice ridicate de la S.A. "Orange" a cartelei SIM xxxxx, ce aparține lui Sîrbu Oleg (vol. II, f.d.49); procesul-verbal de confruntare din 16.06.2016 dintre bănuitul Sîrbu Oleg și partea vătămată Diaconu Ana conform căruia, inculpatul a recunoscut faptul primirii sumei de 6 000 lei, pentru anularea gajului, instituit asupra apartamentului (vol. II, f.d.65-66).

Totodată, instanța de apel a menționat că potrivit materialelor cauzei, inculpatul Sîrbu Oleg Ilie, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond cât și a celei de apel, a recunoscut săvârșirea faptei încriminate, nefiind de acord cu calificarea acțiunilor și pedeapsa stabilită.

Instanța de apel a constatat cu certitudine, că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 190 al. 2 lit. c) Cod penal fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii încriminate, concluzie bazată pe probele administrate la caz, cercetate în ședința instanței de fond și verificate pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel or, art.126 alin.(2) Cod penal prevede „caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.” Or, potrivit declarațiilor părților vătămate Dimitrov Veaceslav, cât și a lui Diaconu Ana, aceștia au declarat că prin acțiunile inculpatului au suportat un prejudiciu considerabil, Dimitrov Veaceslav în martie 2010 lucra la „GSM Service”, iar Diaconu Ana lucra în farmacie, având un venit doar din salariu obținut, or, apărarea în acest sens, nu a prezentat probe concludente și pertinente ce ar răsturna cele stabilite în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de apel a menționat, că concluzia instanței de fond, la capitolul numirii pedepsei inculpatului corespunde stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor și criteriilor stabilirii pedepsei penale.

Astfel, la stabilirea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de persoana celui vinovat care anterior s-a aflat în conflict cu legea, antecedentul penal fiind stins, prezența copiilor minori, de caracterul și gradul pericolului social și prejudiciabil al infracțiunii săvârșite care face parte din categoria celor grave, cu cauzarea de daune considerabile părților vătămate, de faptul că inculpatul a recunoscut vina, de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante și din aceste considerente, a considerat că inculpatul trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate și a ajuns la concluzia că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă, cu aplicarea pedepsei închisorii, de asemenea ținând cont recunoașterea vinei, și în conformitate cu prevederile art. 84 al. 1 Cod penal a considerat necesar de a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis.

Colegiul Penal a considerat corectă soluția instanței de fond la capitolul admiterii acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Diaconu Ana în sumă de 6000 lei în calitate de prejudiciul material, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 2 000 lei, astfel că conform art. 219 – art. 221 și art. 225 Cod procedură penală, instanța de fond just a conchis că suma solicitată de către partea vătămată Diaconu Ana, este probată pe deplin.

Este justificată și cerința părții vătămate privind încasarea din contul inculpatului Sîrbu Oleg în beneficiul părții vătămate Diaconu Ana a cheltuielilor de asistență juridică prestată de către avocatul său, în cuantum de 2 000 lei, or, această sumă este justificată prin bonul de plată, totodată Colegiul Penal apreciază suma dată ca fiind justificată reieșind și din gradul de apreciere a cauzei penale, numărul ședințelor judiciare la care a participat avocatul, înaintarea acțiunii civile în procesul penal, cât și nemijlocit formularea cererii de apel

Referitor la încasarea prejudiciului moral, cauzat părții vătămate prin infracțiune de către inculpat, în acest sens, instanța de apel a reținut soluția instanței de fond privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 1000 lei ca fiind drept sumă justificativă și rezonabilă care va recompensa daunele morale cauzate părții vătămate Diaconu Ana, luându-se în considerație și starea materială a inculpatului Sîrbu Oleg, posibilitățile financiare ale acestuia, cât și însuși faptul că condamnarea inculpatului constituie o satisfacție morală pentru pătimit.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ursu Vera în numele inculpatului Sîrbu Oleg, indicând temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei atacate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Sîrbu Oleg să fie condamnat în baza art.190 alin.(1) Cod Penal, stabilindu-i o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii de recurs recurenta a indicat:

Cu privire la eroarea de drept comisă de Colegiu prevăzută la p. 6) art. 427 Cod procedură penală, a indicat că atât instanța apel precum și instanța de fond a reținut și a pus la baza sentinței adoptate declarațiile lui Cîrlig Ion care nu a fost prezent în ședința de judecată, mai mult ca atât nu au fost date citirii în instanța de judecată, iar cererea de examinare în lipsă cu mențiunea că prejudiciul este unul considerabil depusă prin intermediul acuzatorului de stat care a primit-o prin „viber”, și a solicitat anexarea la materialele cauzei nu poate fi reținute și apreciate, nefiind cercetate în cadrul examinării cauzei astfel încălcându-se dreptul la apărare și la un proces echitabil a inculpatului.

În ce privește eroarea de drept comisă de Colegiu prevăzută la p. 10) art. 427 Cod procedură penală indică avocatul, că instanța de fond cât și cea de apel nu a ținut cont îndeajuns de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Codul penal în special de faptul aplicării prevederile art. 90 Cod penal și de faptul că

inculpatul va putea fi corectat și reeducat fără izolarea de societate, nemotivând temeinicia aplicării exclusive a pedepsei cu închisoarea.

Menționează apărarea, că nu este oportun izolarea inculpatului de societate prin aplicarea unei pedepse reale cu închisoare, deoarece fiind la libertate ar avea posibilitatea reală să muncească și să repare prejudicial părții vătămate Diaconu A., are la întreținere 4 copii minori, mai mult ca atât inculpatul a conștientizat pe deplin pericolul faptei comise, promite ca pe viitor nu va săvârși alte infracțiuni, iar corectarea și reeducarea acestuia ar fi posibil prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate. Or, la moment Sîrbu O. nu are antecedente penale iar aflarea sa în detenție până la pronunțarea sentinței a fost suficient, să conștientizeze faptele comise și urmările ce survin în cazul comiterii repetate a unor astfel de acțiuni.

Indică recurentul, că instanța nu a luat în considerație că Sîrbu O. are 4 copii la întreținere fapt ce se confirmă prin adeverința eliberată de Primăria Chetrosu, r. Drochia, suferă de boli cardiace iar aflarea sa în condițiile de detenție i-ar pune în pericol viața și sănătatea acestuia, este unicul membru care întreține familia, concubina lui nu este angajată în câmpul muncii fiind la îngrijirea copilului minor născut în 2016, acesta nu este o persoană social periculoasă iar izolarea de societate prin aplicarea pedepsei închisorii nu ar avea decât un impact negativ atât asupra familiei sale cât și nemijlocit asupra sa.

Instanța a aplicat o pedeapsă exagerată, nu a ținut cont de circumstanțele atenuante stabilite, că Sîrbu O. a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a recuperat parțial prejudiciul iar prejudiciul părții vătămate Donici A. s-a obligat și a promis instanței că îi va restitui părții imediat la prima posibilitate, el aflându-se în detenție iar familia fiind într-o stare financiară precară nu are posibilitate la moment să recupereze prejudiciul.

Cu privire la eroarea de drept comisă de Colegiu prevăzută la p. 12) art. 427 Cod procedură penală recurentul indică, că de acuzatorul de stat nu au fost acumulate și nu au fost prezentate la materialele cauzei date privind atât veniturile părții vătămate, starea materială și familială a acesteia din care s-ar deduce că mijloacele financiare au influențat esențial starea materială a părților vătămate, mai mult ca atât părțile vătămate la diferite etape afirmă diferit referitor la prejudiciul cauzat.

La fel, partea vătămată Diaconu Ana în cadrul confruntării din 16.06.16 a declarat că prejudiciul cauzat nu este unul considerabil, ca în ședința de judecată să-și schimbe declarațiile, astfel, iarăși sunt dubii la calificativul nominalizat, nu poate declara partea vătămată o dată că prejudiciul este considerabil iar altă dată nu este considerabil.

Astfel, în afară de declarațiile părților vătămate, care sunt confuze și diferite la anumite etape, organul de urmărire penală nu a adus nici o probă care să elucideze caracterul considerabil al prejudiciului conform prevederilor prevăzute de art. 126 al. (2) Cod penal.

Consideră recurentul, că Colegiul penal urmează să atragă atenția asupra prevederilor art. 385 CPP RM și să reducă pedeapsa, două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Ursu Vera în numele inculpatului Sîrbu Oleg, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Procurorul în referința sa a menționat, că instanțele de judecat inferioare corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just au tras concluzii că inculpatul, Sîrbu Oleg, a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedura penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, indică acuzarea, că instanța de apel, menținând sentința instanței de fond de condamnare a lui Sîrbu Oleg, și-a argumentat suficient soluția și în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitate infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepse aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i acestuia pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) și 12) Cod de procedură penală potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu

s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7.1. Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurenți prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că temeiurile menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. 1), 5), 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului în numele inculpatului motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin. 1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. 5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. 8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Sîrbu Ilie privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. 2) lit. c) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d.148-167, vol. III), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a

pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel n-a comis eroarea de drept invocată de către recurenți, deoarece eroarea gravă de fapt constă în stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerație a probelor, care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor și ea trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Referitor la argumentele aduse de recurent, precum că *„atât instanța apel cât și instanța de fond a reținut și a pus la baza sentinței adoptate declarațiile lui Cîrlig Ion care nu a fost prezent în ședința de judecată, mai mult ca atât nu au fost date citirii în instanța de judecată, iar cererea de examinare în lipsă cu mențiunea că prejudiciul este unul considerabil depusă prin intermediul acuzatorului de stat care a primit-o prin „viber”, și a solicitat anexarea la materialele cauzei nu poate fi reținute și apreciate, nefiind cercetate în cadrul examinării cauzei astfel încălcându-se dreptul la apărare și la un proces echitabil a inculpatului”*, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și menționează în acest sens, că în afară de declarațiile lui Cîrlig Ion în confirmarea învinuirii adusă inculpatului sunt și declarațiile inculpatului care a recunoscut vina și care a declarat atât organului de urmărire penală cât și în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe că *„a fost telefonat de Cîrlig Iurie și ei s-au întâlnit. Pentru serviciile respective a primit de la Cîrlig Iurie 4 800 lei. Banii primiți de la Dimitrov Veaceslav și Cîrlig Iurie au fost restituiți de fratele lui - Sîrbu Vitalie, după adresarea părților vătămate la organul de poliție”* (f.d.19, 181 verso, vol. I).

La fel, vinovăția inculpatului pe episodul cu partea vătămată Cîrlig Iurie se mai confirmă și prin copia recipisei din 03.03.2011, potrivit căreia lui Cîrlig Iurie i-au fost restituiți bani în sumă de 180 euro și 2000 lei, de către Sîrbu Vitalie Ilie, care au fost anterior transmiși fratelui ultimului, Sîrbu Oleg Ilie, în anul 2010, pentru perfectarea actelor și anume: extragerea adevărurilor de naștere ale rudelor sale și perfectarea cazierelor juridice de tip român și moldovenesc (vol. I, f.d.112).

Colegiul penal menționează, că argumentele invocate de recurent în acest sens, nu constituie o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, deoarece instanța de apel și-a întemeiat concluzia privind condamnarea inculpatului pe cumulul de probe ce se conțin în dosar și care au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că erorile de drept invocate de recurent prin prisma prevederilor art.427 alin.1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

7.2 Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. 1) pct.10) Cod de procedură penală, invocată în recursul declarat, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest

sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât instanța de apel i-a aplicat inculpatului Sîrbu Oleg în baza art.190 alin. 2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 al.1 Cod de procedură penală, o pedeapsă echitabilă și în limitele Legii penale.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent precum că inculpatul ar putea fi corectat și reeducat fără izolarea de societate, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul penal menționează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În acest context, Colegiul penal consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului Sîrbu Oleg pentru infracțiunea comisă, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de personalitatea celui vinovat care anterior s-a aflat în conflict cu legea, antecedentul penal fiind stins, prezența copiilor minori, de caracterul și gradul pericolului social și prejudiciabil al infracțiunii săvârșite care face parte din categoria celor grave, cu cauzarea de daune considerabile părților vătămate, de faptul că inculpatul a recunoscut vina, de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante și din aceste considerente, a considerat că inculpatul trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus- indicate și a ajuns la concluzia că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă, cu aplicarea pedepsei închisorii, de asemenea ținând cont recunoașterea vinei, și în conformitate cu prevederile art. 84 al. 1 Cod penal a considerat necesar de a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis, luându-se în considerație toate circumstanțele pe caz și faptul că el fiind anterior în conflict cu legea, fiind atras la răspunderea penală, nu a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat, și din nou a pășit pe calea infracționalității : a comis fapte prevăzute de legea penală, n-a demonstrat că regretă cele comise și astfel, o altă pedeapsă decât cea stabilită nu-și va atinge scopul.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în ce privește stabilirea pedepsei, deoarece la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. 1), 5) și 417 alin. 8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

7.3 Totodată, instanța de recurs reține, că recurentul invocă în prezenta speță concomitent temeiul pentru recurs prevăzute la pct. 12) alin. 1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, fiindcă

în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect.

Colegiul penal conchide, că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece instanțele judecătorești corect au încadrat juridic acțiunile comise de către Sîrbu Oleg, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, expusă clar în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent precum că acțiunile inculpatului urmau a fi recalificate la art. 190 al. 1 Cod penal. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

7.4 Argumentul invocat de recurent, potrivit căruia „*de către acuzatorul de stat nu au fost acumulate și nu au fost prezentate la materialele cauzei date privind atât veniturile părții vătămate, starea materială și familiară a acesteia din care s-ar deduce că mijloacele financiare au influențat esențial starea materială a părților vătămate, mai mult ca atât părțile vătămate la diferite etape afirmă diferit referitor la prejudiciul cauzat*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează că decizia instanței de apel este corect motivată în acest sens și anume că „*din declarațiile părților vătămate Dimitrov Veaceslav, cât și a lui Diaconu Ana, aceștia au declarat că prin acțiunile inculpatului au suportat un prejudiciu considerabil, de vreme ce s-a constatat că Dimitrov Veaceslav în martie 2010 lucra la „GSM Service”, iar Diaconu Ana lucra în farmacie, având un venit doar din salariu obținut, or, apărarea în acest sens, nu a prezentat probe concludente și pertinente ce ar răsturna cele stabilite în cadrul cercetării judecătorești.*”

Argumentul apărării precum că partea vătămată Diaconu Ana în cadrul confruntării din 16.06.16 a declarat că prejudiciul cauzat nu este unul considerabil, este nefondat or, potrivit materialelor cauzei și anume f. d. 11 vol. II Diaconu Ana a depus plângere la 15.04.2016 și a indicat prejudiciul cauzat în sumă de 6000 lei este considerabil. La fel, potrivit procesului verbal de audiere a părții vătămate suplimentar din 22.06.2016 (f. d. 19 vol. II) partea vătămată a declarat că paguba de 6000 lei este considerabilă activând în calitate de farmacist, având un venit doar din salariu obținut de 3000 lei.

7.5 La fel neîntemeiat este și argumentul apărătorului privind necesitatea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 385 al.4) Cod procedură penală, or, la caz nu s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei.

7.6 Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de

apel în privința inculpatului, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare invocate și prevăzute de pct. 6), 10), 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ursu Vera în numele inculpatului Sîrbu Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe Sîrbu Oleg xxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 aprilie 2018.**

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda